

तुलये त्वद्वलपरीक्षां नकुर्वेइतिभावः ॥ नावमन्ये नभीषयेच ॥ किंतु स्वकातर्यादेव पुनर्ब्रवीमीतिभावः ॥ ८० ॥ वाणी वालिवधविषया प्रमाणं विश्वसनीया ॥ यतोवैर्य
मकातर्येण तृणीकृत्य वादः आकृतिरनुभवसिद्धोदिव्यविग्रहएतेद्वे ॥ परंतेजः सकलजगत्संहारकंतेजः काममतिशयेन सूचयंति सूचयतः भस्मल्लानलोपमया गुप्तावस्थि
तिमहाशक्तिमत्त्वं सूचितं ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अस्मासु विक्रमे अस्मिन्निष्टविक्रमे प्रत्ययोविश्वासः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अर्थबहुपत्तियुक्तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अनुत्प

नखल्वहंत्वांतुलयेनावमन्येनभीषये ॥ कर्मभिस्तस्यभीमैश्वकातर्यजनितंमम ॥ ८० ॥ कामंराघवतेवाणीप्रमाणंघैर्यमाकृतिः ॥ सू
चयंतिपरंतेजोभस्मल्लमिवानलं ॥ ८१ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ स्मितपूर्वमतोरामःप्रत्युवाचहरिंप्रति ॥ ८२ ॥
यदिनप्रत्ययोस्मासुविक्रमेतववानर ॥ प्रत्ययंसमरेश्लाघ्यमहमुत्पादयामिते ॥ ८३ ॥ एवमुक्त्वातुसुग्रीवंसांत्वयन्लक्ष्मणाग्रजः ॥ रा
घवोदुंदुभेःकायंपादांगुष्ठेनलीलया ॥ ८४ ॥ तोलयित्वामहाबाहुश्चिक्षेपदशयोजनं ॥ असुरस्यतनुंशुष्कांपादांगुष्ठेनवीर्यवान् ॥ ८५ ॥
क्षिप्तंदृष्ट्वाततःकायंसुग्रीवःपुनरब्रवीत् ॥ लक्ष्मणस्याग्रतोरामतपंतमिवभास्करं ॥ हरीणामग्रतोवीरमिदंवचनमर्थवत् ॥ ८६ ॥ आ
र्द्रःसमांसःप्रत्यग्रःक्षिप्तःकायःपुरासखे ॥ परिश्रान्तेनमत्तेनभ्रात्रामेवालिनातदा ॥ ८७ ॥ लघुःसंप्रतिनिर्मासस्तृणभूतश्चराधवा ॥ क्षि
प्तएवंप्रहर्षेणभवतारघुनंदन ॥ ८८ ॥ नात्रशक्यंबलंज्ञातुंतववातस्यवाधिकं ॥ आर्द्रशुष्कमितित्येतत्सुमहद्वाघवांतरं ॥ ८९ ॥ सएव
संशयस्तातवतस्यचयद्वलं ॥ सालमेकंविनिर्भिद्यभवेद्वाक्तिर्वलाबले ॥ ९० ॥

नप्रत्ययइतिशेषः ॥ ८६ ॥ तदेवाह आर्द्रइति प्रत्ययोनूतनः मत्तेन भो
गार्थपीतमदेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ बलाधिक्यनिर्णये हेतुमाह ॥ आर्द्रमिति ॥ ८९ ॥ यद्वलं तत्रेतिशेषः ॥ यद्वलेइतिपाठे यदिति अव्ययं यःसंशयोस्थिप्रक्षेपात्पाक् बलवि
षये आसीत्सोद्याप्यस्येवेत्यर्थः ॥ तर्हि किं ते प्रत्ययकारकं तत्राह ॥ सालमेकमिति ॥ एकं सालं उक्तेषु विनिर्भिद्य बलाबलविषयेव्यक्तिः प्रकटतामवेत् ॥ ९० ॥